

גליון 11, 18 במרס 2009

לחיזוק מק"י, לאחדות אנטי-פאשיסטית, לגיבוש שמאל יהודי-ערבי עקבי

גילוי דעת הוועד המרכזי של מק"י

הועד המרכזי מברך את חברי מק״י ובנק״י, את פעילי חד״ש ותומכיה, את המתנדבות והמתנדבים הרבים, על ההישג הגדול של חד״ש במערכת הבחירות לכנסת ה-18, שהוא המשך להצלחתה של חד״ש בבחירות לרשויות המקומיות: צמיחה במספר הקולות כמעט בכל ישוב ויישוב בארץ, תוספת של 30% במספר הקולות, והגדלת ייצוגה של חד״ש בכנסת משלושה לארבעה מנדטים. בקרב הציבור היהודי רשמה חד״ש פריצת דרך חשובה, כאשר התמיכה בה ביישובים רבים גדלה פי שלוש ופי ארבע בהשוואה לבחירות הקודמות. בקרב הציבור הערבי מיצבה חד״ש את עצמה ככוח הפוליטי הגדול ביותר, עם משקל בולט במרבית הערים הערביות, והגיעה גם לקהלים חדשים.

ואולם, הבחירות חשפו גם את גודל הסכנות למרחב הדמוקרטי בישראל, ואת העוצמה של הימין הקיצוני בארץ. המלחמות בלבנון ובעזה והעמקת הכיבוש, הבנייה בהתנחלויות והמצור על עזה, החקיקה הגזענית האנטי-ערבית בכנסת, מדיניות ההפרטה והעמקת הפערים החברתיים, שניהלה ממשלת קדימה-עבודה – כל אלה הובילו למבוי סתום פוליטי, כלכלי וחברתי, והקלו על הימין הקיצוני לזרמיו השונים להגביר את השפעתו בקרב הציבור היהודי בישראל.

אנו מציינים בסיפוק, כי תוצאות הבחירות לכנסת הציבו את חד״ש כזרם הפוליטי המוביל ובעל התנופה בקרב השמאל בישראל, וכזרם הפוליטי הגדול והמנהיג בקרב האוכלוסייה הערבית.

הצלחתנו בבחירות מסמנת פוטנציאל גדול להעמקת השפעתה של מק״י ולהתרחבות נוספת של חד״ש הן בציבור הערבי והן בציבור היהודי. אנו מדגישים, כי הצלחתנו החשובה הושגה במאמצים ראויים להערכה מצד הפעילים והודות לדבקותנו במסרים נכונים ומדויקים. לא רק שלא טשטשנו מסרים, אלא דווקא הדגשנו את הייחודיות שלנו: ההתנגדות למלחמות ולכיבוש הנמשך כבר 42 שנה; ההוקעה של התוכניות התוקפניות של האימפריאליזם האמריקאי, המשתף פעולה עם הריאקציה באזור; ותוכנית השלום שלנו, שבמרכזה – הפיכת קווי ה-4 ביוני 1967 לגבולות שלום, כינון מדינה פלסטינית, שבירתה ירושלים המזרחית, בצד ישראל, ופתרון שאלת הפליטים על בסיס החלטות האו״ם. הדגשנו את המסר המיוחד שלנו בעמדותינו השמאליות העקביות בנושאים המעמדיים, בנושאים של שוויון האישה והגנת הסביבה; בשותפות היהודית-ערבית שאנו מממשים ובהוקעת הגזענות; ובמחויבות שלנו לערכים דמוקרטיים וסוציאליסטיים.

הדרך הזו הותקפה מצד ימין לאורך כל מערכת הבחירות, הן בציבור היהודי והן בציבור הערבי. אבל במקום להיגרר לפרובוקציות האלה – השמענו קול שמאלי יהודי-ערבי ברור ולא מתנצל. הצלחתנו תוכל לשמש קרש קפיצה להצלחות נוספות, אם נדע ללמוד מהשגיאות ולתקנן; אם נדע להקשיב לציבור תומכינו; אם נדאג לכך שסיעתנו בכנסת תכלול בעתיד ייצוג לשני המינים.

במציאות הפוליטית הקשה, שנוצרה אחרי הבחירות, ועל רקע המשבר הכלכלי המעמיק, מונחת לפתחנו, כקומוניסטים, אחריות עצומה לפעול בשלושה מעגלים פוליטיים במקביל:

ראשית, עלינו לפעול במשנה כוח לחיזוק מפלגתנו הקומוניסטית הישראלית. לשם כך עלינו להרחיב את שורות המפלגה, ובעיקר מקרב פועלים, צעירים ונשים; להרחיב את פעילותנו בקרב העובדים השכירים, ובמיוחד על רקע המשבר הכלכלי וגידול האבטלה; להעמיק את החינוך הרעיוני-פוליטי; לחזק את הארגון המפלגתי, ובמיוחד – את סניפי המפלגה; ולשפר את עבודתה של ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי.

שנית, עלינו להשקיע מאמצים בגיבוש שיתוף פעולה בין כל הכוחות הדמוקרטיים במערכה נגד הניסיונות להשליט סדר יום פאשיסטי בישראל. שיתוף פעולה זה עלינו לקדם עם גורמים המתנגדים לגזענות והמחויבים לדמוקרטיה בישראל, גם אם הם רחוקים מאיתנו בשאלות פוליטיות אחרות. זו צריכה להיות חזית אנטי-פאשיסטית רחבה מול מהלכי הימין הקיצוני, המתדפקים על הדלת. שיתוף פעולה כזה חיוני נוכח תופעות חמורות כמו החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה להעמיד לדין את ח״כ מוחמד ברכה, חבר הלשכה הפוליטית של מק״י ויו״ר חד״ש, בטענה המפוברקת של פגיעה בשוטרים במהלך הפגנות נגד מלחמת לבנון ונגד

(סוף בעמוד 2)

לחיזוק מק"י, לאחדות אנטי-פאשיסטית, לגיבוש שמאל יהודי-ערבי עקבי

(המשך מעמוד 1)

חומת ההפרדה בגדה המערבית.

מעגל הפעילות **השלישי** דחוף לא פחות: זו המשימה של גיבוש שותפות של כוחות השמאל בישראל, מעבר למחלוקות הקיימות ביניהם בשאלות אידיאולוגיות, על בסיס פרוגרמה פוליטית ברורה: שתי מדינות לשני העמים בגבולות ה-4 ביוני 1967, התנגדות לכיבוש ולמלחמות, שוויון מלא לאוכלוסיה הערבית בישראל, שותפות יהודית-ערבית, דחייה של כל הסתגרות לאומנית, ערכים סוציאליסטיים, מאבק חברתי-סביבתי מתקדם ושוויון אמיתי לנשים. שותפות שמאל כזו, המתבססת על התפיסות של מק"י בדבר בניית חזיתות מאבק ועל השותפות הקיימת בחד"ש, תוך מאמץ כן להרחיבה - תוכל להציע לחברה הישראלית אלטרנטיבה ברורה בכל מישורי החיים. שותפות שמאל כזאת תוכל לממש את הפוטנציאל הקיים בחברה הישראלית לכינונו של שמאל בעל השפעה ציבורית משמעותית, שהוא שוחר שלום, יהודי-ערבי וסוציאליסטי; שמאל שיוכל לגייס את כלל הכוחות החברתיים שוחרי השינוי בחברה לפעולה הפוליטית האפקטיבית, כדי להציל את העם בישראל מהכיבוש, מהמלחמות, מהשנאה הלאומנית, מההפרטות, מהרס מדינת הרווחה ומחיסול החירויות הדמוקרטיות וזכויות האזרח.

רביעית, כפועל יוצא מהתמיכה הרחבה, שהציבה אותנו כגוף פוליטי במקום הראשון בקרב האוכלוסייה הערבית, נמשיך לפעול לאחדות המאבק של הציבור הערבי בישראל במערכות נגד האפליה ונגד ההסתה הגזענית, נגד הריסות בתים ונישול מהקרקע, ולמען שוויון אזרחי ולאומי מלא.

המפלגה הקומוניסטית בארץ, המציינת החודש מלאות 90 שנה לכינונה, מצוידת במצפן המרקסיסטי-לניני ובניסיון היסטורי ייחודי ככוח יהודי-ערבי עקבי. כאשר כל חברה וחבר יירתמו להשגת המטרות שהוצגו לעיל – נוכל לאתגרים הגדולים, הפוליטיים והחברתיים, הניצבים בפנינו בשנים הקרובות.

החלטות המושב ה-7 של הוועד המרכזי של מק"י

הוועד המרכזי של מק"י התכנס למושבו ה-7 ב-13 במרס בחיפה. יו"ר המושב הייתה **תמר גוז'נסקי**, חברת הלשכה הפוליטית.

המזכ"ל **מוחמד נפאע** הרצה על סיכום הבחירות לכנסת והמשימות הפוליטיות והחברתיות של מק"י, והציג את התוכנית לציון 90 שנה למק"י. **מאג'ד אבו-יונס**, מרכז המזכירות מסר דו"ח מעבודת המזכירות. **מנצור דהאמשה**, יו"ר ועדת הכספים, מסר דו"ח כספי. **פאתן רטאס**, יו"ר ועדת הביקורת המרכזית, הביא המלצות של ועדת הביקורת.

בתום דיון, שסוכם בידי מוחמד נפאע, אושרו פה אחד גילוי הדעת (ר' בעמוד 1) וההחלטות הבאות:

ציון 90 שנה לייסודה של המפלגה הקומוניסטית בארץ

במלאות 90 שנה לייסודה של המפלגה הקומוניסטית בארץ, מעלה הוועד המרכזי על נס את דבקותה ברעיונות המרקסיזם-לניניזם, את מדיניותה הנכונה, שעמדה בהצלחה במבחנים רבים, את אופייה האינטרנציונליסטי היהודי-ערבי, ואת התנהלותה האמיצה והאחראית. מועד זה הוא הזדמנות להשקיע מאמצים מוגברים בחיזוקה הרעיוני-פוליטי והארגוני של המפלגה, בהעמקת ההשפעה הציבורית של רעיונותיה ומדיניותה, ובהרחבת שורותיה.

מק"י תציין את 90 שנותיה בשורה של אירועים ופעולות: אירוע חגיגי מרכזי; אירועים במחוזות ובסניפים בהשתתפות ותיקי המפלגה; פרסום חומרי הסברה בנושאים מרכזיים; עריכת מפקד חברות; פיתוח אתר מק"י בשלוש שפות – עברית, ערבית ואנגלית.

תופסק הרדיפה המקארתיסטית נגד ח"כ מוחמד ברכה

הוועד המרכזי של מק"י מגנה את החלטת היועץ המשפטי לממשלה להעמיד לדין את ח"כ מוחמד ברכה, חבר הלשכה הפוליטית של מק"י ויו"ר חד"ש, באשמות שווא של "תקיפת שוטרים" במהלך הפגנות נגד מלחמת לבנון השנייה ונגד בנייתה של גדר ההפרדה. הוועד המרכזי תובע את ביטול ההליכים וקורא למערכה ציבורית להגנת חופש הביטוי וההפגנה.

לאחדות פלסטינית במערכה נגד הכיבוש

הוועד המרכזי מביע הערכה למאמצים לקיים דיאלוג בין נציגי פתח' וחמאס במטרה להגיע להסכמה בדבר כינון ממשלה פלסטינית. אחדות כזו תסייע לקידום ענייניו החיוניים של העם הפלסטיני בשטחים הכבושים, כאשר תחתור לסיום הכיבוש, הנמשך מיוני 1967, ליישום החלטות האו"ם לגבי העצמאות הפלסטינית ולחיזוק אש"ף כארגון היציג של העם הפלסטיני.

תופסק הריסת הבתים!

הוועד המרכזי מוקיע את הריסות הבתים ביישובים הערביים במשולש ובנגב ובערים המעורבות. זו חובתה של הממשלה לפתור את מצוקת הדיור של האוכלוסייה הערבית באמצעות אישור תוכניות מתאר, בנייה של דיור ציבורי והפסקה של הריסת בתים.

לא לסגירת מפעלים! לא לפיטורים ולאבטלה!

הוועד המרכזי שולח ברכת סולידריות לעובדים של "עוף העמק", של "פרי הגליל" ושל מפעלים נוספים, הנאבקים באומץ נגד סגירת המפעלים ונגד פיטורים. נוכח גל הפיטורים והגידול במספר המובטלים, מוטלת על הממשלה החובה למנוע סגירת מפעלים ופיטורים ולהגדיל את דמי האבטלה ואת משך תשלומם.

התגייסות ליום האדמה ולאירועי ה-1 במאי

הוועד המרכזי קורא לארגוני המפלגה ולחבריה להתגייס להצלחת אירועי יום האדמה וה-1 במאי ברחבי הארץ.

ברכה לראמז ג'רייסי

הוועד המרכזי שולח ברכה חמה לחבר ראמז ג'רייסי, ראש עיריית נצרת וחבר לשכת חד"ש, לרגל בחירתו פה אחד ליו"ר ועד ראשי הרשויות המקומיות הערביות. מק"י מאחלת לו הצלחה בתפקידו הציבורי החשוב.

שבירת עבודה מאורגנת כהכנה להפרטה

מדוע מסתירה ההסתדרות את ההסכם הקיבוצי מעובדי החברה לאוטומציה?

מאת **אפרים דווידי**

בשבוע שעבר עתרו חברי ועד עובדים בחברה לאוטומציה, שבבעלות ציבורית, אשר המעניקה שירותי מחשוב לרשויות המקומיות, לבית הדין לעבודה בבקשה למתן צו מניעה נגד הנהלת החברה. זאת, בעקבות ההסכם שנחתם עם ההסתדרות בחודש שעבר.

הפנייה לבית הדין לעבודה אינה יוצאת דופן. מדי שנה, אלפי עובדים, וגם ועדי עובדים, מגישים תביעות בבתי דין לעבודה ברחבי הארץ. אבל הפעם תוכן העתירה שונה לחלוטין: הוועד פנה לבית הדין, באמצעות המשפטן הוותיק המתמחה בדיני עבודה יוסי כץ, על מנת לגלות **מה נכתב** בהסכם העבודה. עצוב, שהעובדים נדרשים לבקש סעד מבית המשפט, כדי לגלות את פרטי ההסכם שההסתדרות חתמה בשמם.

השאלה הראשונה הנשאלת היא: מדוע העובדים לא חתומים על הסכם העוסק בתנאיי עבודתם? לפי החוק הישראלי, ההסתדרות היא הארגון היציג של העובדים, ולכן, היא יכולה "לצפצף" על עמדת העובדים, שבשמם היא חותמת על הסכמים קיבוציים. זה החוק. אבל מדוע ההסתדרות אינה רוצה לגלות לעובדים, מה בדיוק כתוב בהסכם?

הסיבה לכך היא פשוטה: זה **הסכם רע.** זה הסכם, שאם יבוצע - יחזיר את זכויות העובדים, המועסקים במסגרת ההסכמים הקיבוציים, עשרות שנים אחורה. במסגרת ההסכם, יפרשו 80 מעובדי החברה שבהסכם הקיבוצי. אם מכסה זו לא תתמלא בעובדים הפורשים מרצון, יפוטרו עובדים נוספים. בנוסף, יאפשר ההסכם לחברה להעסיק 100 עובדים חדשים בחוזים אישיים. ההסכם מפרט גם את תנאי השכר לעובדים, תנאי הפרישה, ו"צעדי התייעלות" בהם תנקוט החברה – כאשר כל הסעיפים שבהסכם הם לטובת ההנהלה ופוגעים בעובדים. בנוסף, יאפשר ההסכם לחברה "לבצע ניוד של עובדים לפי שיקולי ההנהלה". בסיכום: בעתיד הקרוב, החברה לאוטומציה תהיה חברה המבוססת על עבודתם של מועסקים בחוזים אישיים או עובדי חברות כוח אדם. תהיה זו חברה עם הסכם קיבוצי רע, שיחול על חלק מצטמצם של העובדים. בהמשך, החברה לאוטומציה תתנהל כרוב חברות המחשבים – ללא ועד עובדים.

תנאי ההסכם הובילו את ועד העובדים של החברה לאוטומציה להתנגדות להסכם, שעליו גם אינו חתום.

איך מתרצים בהסתדרות פגיעה כה קשה בעובדי החברה לאוטומציה ואת ההתעלמות מוועד העובדים הנבחר?

בטיוטת ההסכם שהגיעה לידינו, ישנן כמה תשובות לכך. בין הנימוקים לחתימת ההסכם בצורתו הנוכחית נכללו (לראשונה בתולדות ההסכמים הקיבוציים) נימוקים אידיאולוגיים ואף פוליטיים.

לפי לשון ההסכם, "ביולי 2008 התפתח משבר כלכלי, עולמי וישראלי, אשר הגביר את הצורך בשינויים מהותיים בהסכמים הקיימים". יוצא, שההסתדרות מעודדת ויתורים כואבים מצד העובדים בגלל... המשבר הקפיטליסטי העולמי (...ועוד בגוף בבעלות ציבורית!). ההסתדרות פועלת כך, בכיוון הפוך מן הסיסמא, שמניפים איגודים מקצועיים ברחבי העולם בחודשים האחרונים: "העובדים לא ישלמו את מחיר המשבר הקפיטליסטי".

ההסתדרות כה הפנימה את כניעתה לדרישות בעלי ההון בעת משבר קפיטליסטי, שהחלה לפטר עובדים ותיקים משורותיה בשל כך. רינה הדר בת ה-61 פוטרה לאחרונה על ידי ההסתדרות, כ-9 חודשים לפני יציאתה לפנסיה, וכל זאת אחרי 14 שנות עבודה ומבלי לערוך לה שימוע. בין הנימוקים לפיטוריה: "המשבר העולמי פוגע גם בהסתדרות ובמוסדותיה".

בכל הנוגע לחברה לאוטומציה קיימת סיבה נוספת להסתרת ההסכם מוועד העובדים הנבחר, וגם סיבה זו צוינה בטיוטת ההסכם שהגיעה לידינו: החברה לאוטומציה עומדת בפני **הפרטה,** וכדי להפריטה, יש הכרח לשבור את העבודה המאורגנת, להוריד שכר ולהכניס מספר גדל של עובדים צעירים לא-מאורגנים באמצעות חוזים אישיים, שיחליפו את העובדים המבוגרים "היקרים", הכלולים בהסכם הקיבוצי.

אם ההסתדרות עומדת מאחורי הסכמי זבל, כמו זה שנחתם בחברה לאוטומציה, ומסרבת לגלות את תוכנם, ואם היא מפטרת עובדת ותיקה בשל "המשבר הכלכלי" - מה הפלא, ששכירים רבים שואלים את עצמם: "מה בדיוק עושה ההסתדרות למען העובדים?". לעומת זאת ברור, מה עושה ההסתדרות בראשות עופר עיני למען המעסיקים.

בכנסת

מחסור במרדימים ובמיטות אישפוז

בהצעה דחופה לסדר היום בנושא מצוקת בתי החולים, הצביע ח"כ **עפו אגבריה** (חד"ש) על המחסור ברופאים מרדימים, המסכן חיי אדם. לפי איגוד הרופאים המרדימים, בבתי החולים חסרים לפחות 200 רופאים מרדימים.

המחסור במרדימים מגדיל את הסכנה של טעויות וכשלים בעת ביצוע הרדמות. אגבריה הדגיש, כי מחלקת הרדמה היא עמוד שדרה של כל בית חולים, ולכן מחסור ברופאים מרדימים פוגע בעצם תפקודו של בית החולים.

בעיה חמורה נוספת, המעסיקה את בתי החולים, היא המחסור במיטות אישפוז, ובעיקר בבתי החולים בפריפריה. המחסור במיטות מגביר צפיפות במחלקות, והתוצאה היא – התפשטות זיהומים. לכן מוטלת חובה על משרדי האוצר והבריאות לפתור בהקדם את מצוקת האישפוז ואת המחסור במרדימים.

יום האישה – יום מאבק

בדיון במליאה לרגל יום האישה הבינלאומי (12.3), הדגיש ח"כ מוחמד ברכה, כי המאבק בשוביניזם גברי כרוך במאבק בשוביניזם לאומני. המאבק לשוויון האישה הוא הבט מרכזי במאבקים למען ערכים מתקדמים של שוויון חברתי, כלכלי ופוליטי ושל שלום בין העמים.

ביוזמת סניף חד"ש בירושלים

ביקור הזדהות בשכונת בוסתן

עיריית ירושלים חוזרת ומאיימת לפנות ולהרוס 88 בתים בשכונת בוסתן בכפר סילואן שבמזרח ירושלים. במקום השכונה עתיד לקום "פארק ארכיאולוגי" נוסף של עמותת המתנחלים אלע"ד, שכבר השתלטה על שטחים נרחבים בסילואן.

המזימה להרוס את 88 הבתים היא חלק ממדיניות יהוד מזרח העיר, שמנהל ראש העירייה החדש, ניר ברקת. לאחר שוועדת התכנון העירונית דחתה את תוכנית המתאר, שהציעו תושבי השכונה, מפעילה עכשיו העירייה לחץ על התושבים, במטרה לשכנע אותם "להתפנות מרצון" תמורת פיצויים.

40 פעילים ממערב ירושלים הגיעו ב-10.3 לסיור ולביקור הזדהות בשכונה ביוזמת סניף חד"ש בעיר. הפעילים ביקרו באוהל המחאה, שהקימו תושבי השכונה למאבק בפינוי ובהריסות הבתים, ושמעו מנציגי ועד התושבים על הרקע למאבק. בהמשך סיירה הקבוצה באתרים שונים בשכונה, וביניהם - בית שנהרס בידי העירייה בנובמבר האחרון ובתים המיועדים להריסה, וערכה תצפית על בתים ועל שטחים, עליהם השתלטו כבר עמותות המתנחלים סביב השכונה. בולט ביניהם "בית יונתן" על שבע קומותיו, שנבנה בניגוד לחוק בידי העמותה הקיצונית "עטרת כהנים", וזוכה עד היום לאבטחה צמודה על-חשבון העירייה ומשרד השיכון.

בסיום המפגש דנו הפעילים ביחד עם נציגי התושבים באפשרויות להמשך הפעילות המשותפת, בעיקר ע"י הפעלת לחץ רב-ערוצי על ניר ברקת ועל העירייה, ועל-ידי העלאת המודעות לנושא בקרב תושבי מערב ירושלים.

ח"כ חנין: אי-חוקיות הסיפוח ומניעת הבניה

בדיון בכנסת (9.3) מתח ח"כ דב חנין (חד"ש) ביקורת חריפה על הכוונה להרוס 88 בתים בשכונת בוסתן במזרח ירושלים, שבעקבותיה הכריזה הרשות הפלסטינית שביתת מסחר בגדה המערבית. בנאומו הדגיש חנין, כי אי-החוקיות שבסיפוח מזרח-ירושלים התגלגלה לאי-החוקיות של מניעת בנייה: פלסטינים אינם מקבלים רישיונות בנייה, וכשהם בונים — הורסים את בתיהם. זו בעצם מדיניות של טרנספר של התושבים הפלסטינים משכונותיהם במזרח-ירושלים.

האומנם "הגן של דוד המלך"?

להחלטה להרוס את 88 הבתים בשכונה בסילואן ניתנו שני תירוצים: האחד, שהבתים נבנו ללא רישיון, וזאת כאשר עיריית ירושלים מנהל מדיניות בוטה של אי-מתן רישיונות בנייה לפלסטינים, המבקשים לבנות במזרח העיר.

התירוץ השני הרחיק עד לימי המלכים ביהודה. השטח שבו נבנו הבתים, קובע אותו תירוץ, מזוהה עם "גן המלך", הנזכר בספרי התנ"ך — במלכים, בקהלת ובנחמיה. ומאחר שחשוב מבחינה היסטורית לשקם את הגן הזה, לכן חייבים להרוס את הבתים.

הארכיאולוג **יונתן מזרחי** ("הארץ", 10.3) הפריך את התירוץ הכאילו היסטורי-ארכיאולוגי בדבר "גן המלך", שבו טייל דוד המלך. וכך כתב: "כל זה במשך לתפיסה, שלפיה הממצא הארכיאולוגי באתר 'עיר דוד' שייך למלך דוד. האתר הארכיאולוגי 'עיר דוד' טומן בחובו שכבות ארכיאולוגיות מראשית ייסוד העיר לפני כ-4,000 שנה... בכל השכבות הארכיאולוגיות לא נמצאה עדות לנוכחות של מלך יהודה או מלך אחר שחי במקום... המחקר הארכיאולוגי לא מצא עדות לנוכחותו של מלך ב'עיר דוד', על אחת כמה וכמה שאיש אינו יודע היכן הוא 'גן המלך' — אתר שהממצא העיקרי שלו הוא גן עצים, שהתכלו".

בסיום מכתבו למערכת "הארץ", ממליץ יונתן מזרחי: "אל לה למדינה לטעון שהרס הבתים נעשה בשם המחקר הארכיאולוגי. חשיבות חקר העבר לעולם אינה יכולה לבוא על חשבון החיים בהווה".

מאבק הפועלות הפלסטיניות המועסקות בהתנחלויות

החרפת המצב הכלכלי ושיעורי האבטלה הגבוהים בשטחי הרשות הפלסטינית, גורמים לכך, שמאות נשים פלסטיניות נאלצות לעבוד בהתנחלויות ובאזורי התעשייה הישראליים בגדה המערבית. סיבה נוספת היא, שמשפחותיהן עיבדו בעבר את אדמותיהן, אבל בעקבות הפקעת הקרקעות ובניית ההתנחלויות, הנשים איבדו את האפשרות לעבוד בשדות. הן עובדות בניקיון בתים, במתפרות ובמפעלי מזון, וכן בחקלאות אצל מעסיקים ישראלים במושבים בבקעת הירדן.

לאחרונה התכנסו חמש נשים פלסטיניות, העובדות במפעל למזון באזור התעשייה מישור אדומים. הן בעלות וותק של 8-15 שנים במפעל. הן עובדות משעות הבוקר המוקדמות עד השעה 17:00 תמורת שכר הנופל ממאה ש"ח ליום עבודה, תוך הפרה בוטה של חוק שכר מינימום. על זכויות סוציאליות כמו ימי חופש, ימי מחלה, חגים, שעות נוספות והבראה — הן שמעו רק בסדנאות, שבהן השתתפה נציגת קו לעובד, ושנערכו במשרד האיגודים המקצועיים הפלסטיניים ביריחו.

הנשים הפלסטיניות הופתעו לגלות, שהן זכאיות לתנאי שכר זהים לאלה של עובדים ישראלים. ס' לא התאפקה והגיבה:"קשה לעבוד במקום בו מרמים אותך הרבה שנים ומנצלים את המצוקה שלך בלי שום נקיפת מצפון".

לפי תקנות הביטוח הלאומי, עובדים פלסטינים מבוטחים דרך הביטוח הלאומי הישראלי במקרים של פשיטת רגל של המעסיק או של תאונת עבודה. פועלות פלסטיניות, בהבדל מעובדות זרות, אינן זכאיות לקצבת לידה, בטענה שהן לא גרות בשטח ההתנחלות, בה הן עובדות. נשים בהריון נאלצות להפסיק את עבודתן מאחר שתנאי העבודה אינם מאפשרים להן להמשיך.

כעת, כאשר הן מתגברות על הפחד, הן רוצות את מלוא זכויותיהן. בכפר אל-דיוק ליד סלפית, פועלות במתפרה באזור התעשייה ברקן הובילו תביעה קבוצתית בבית המשפט לעבודה בתל אביב, כדי לקבל את זכויותיהן לפי חוקי העבודה הישראליים. העובדות, שקיבלו 6-8 ש"ח לשעת עבודה במשך ארבע שנים, החליטו להגן על עצמן.

מ' מספרת: "בכפר לעגו לנו. אמרו, שלא נצליח לעמוד מול המעסיק היהודי והקבלן הפלסטיני, כי הם חזקים מדי. גם בתוך המפעל הופעל לחץ: צעקות ואיומים כל הזמן. אבל עמדנו על שלנו, הגשנו את התביעה באפריל 2008 ועד היום אנחנו ממשיכות לעבוד".

סלוא עלינאת

רכזת פעילות בשטחים ב"קו לעובד"

ניצחו במערכה נגד עושק קולוניאלי

הסתיימה בהצלחה שביתה כללית בת שישה שבועות במושבה הצרפתית גואדלופ שבים הקריבי.

סמוך ליום האישה הבינלאומי, הסתיימה בגואדלופ, "המחוז שמעבר לים" הצרפתי, שביתה כללית, שנמשכה שישה שבועות. השביתה הוכתרה בהצלחה, כאשר המעסיקים ונציגי הממשל המרכזי בפאריס קיבלו את רוב דרישות השובתים, ובייחוד – את הדרישות לתוספת שכר כללית של כ-200 יורו לכלל עובדי האי ולפיקוח על מחירי המוצרים והשירותים.

ב"מחוז" הצרפתי השכן בים הקריבי, מרטיניק, השביתה נמשכה ארבעה שבועות, ואילו ב"מחוז נוסף", שבקרבת אפריקה, האי לה-ראוניון, השביתה החלה סמוך לסיום השביתה בגואדלופ. לשלוש השביתות הכלליות מכנה משותף אחד: הן מאבק המנוהל על-ידי מערך של כוחות פוליטיים וחברתיים, שהתלכד סביב האיגודים המקצועיים, שדרישתם המרכזית הייתה - תוספת לשכרם של עובדי האיים, שהם מושבות צרפתיות מזה מאות שנים.

כתב העיתון הצרפתי "הומניטה" בפואנט-א-פיטר שבגואדלופ סיכם שישה שבועות של שביתה כללית ומחאות במילים הבאות: "השביתה, שהחלה ביוזמת האיגודים המקצועיים לפני חודש וחצי, בעקבות ההשלכות החברתיות החמורות של המשבר הקפיטליסטי העולמי על העובדים, הפכה במהרה מרד אנטי-קולוניאלי".

הממשלה השמרנית בפאריס חששה מפני האפשרות, שההפגנות בגואדלופ יגלשו לתוך צרפת. הקונפדרציה הכללית של האיגודים המקצועיים (CGT) הודיעה כי ב-19 במארס יתקיימו שוב שביתה כללית והפגנות תחת הסיסמא: "העובדים לא ישלמו את מחיר המשבר הכלכלי".

בפגישתו עם ראשי איגודי העובדים וארגוני המעסיקים, הבטיח סרקוזי להקציב עד 2.65 מיליארד אירו במטרה להקל על האזרחים, שנפגעו בצורה הקשה ביותר מהמשבר הכלכלי השורר בצרפת. אבל הודעות הנשיא לא הפסיקו את מחאת העובדים והצעירים באי הרחוק. ההפגנות, שאורגנו בידי "קולקטיב נגד העושק והניצול" - ברית של 50 איגודי עובדים, תנועות חברתיות ומפלגות שמאל, ובהן המפלגה הקומוניסטית של גואדלופ, היו בראשיתן שקטות. הרוחות החלו לסעור, לאחר שהממשלה בפאריס סירבה להיענות לדרישה להעלאת שכרם של עובדים, המשתכרים שכר מינימום, ולקבוע שכר מינימום הגבוה מהנהוג בצרפת "בגלל יוקר המחיה באי". עוד דרשו השובתים סבסוד למוצרי יסוד ופיקוח ממשלתי על מחירים.

הקולקטיב נגד העושק והניצול הכין תוכנית בת מאה נקודות לקראת המו"מ עם נציגי המעסיקים והממשלה. התוכנית, שנכתבה בקראולית, השפה המקומית, הסתיימה באלו המילים: "אנו מסוגלים לבנות חברה חדשה, אם נצליח לחסל את הניצול הקפיטליסטי ואת העושק הקולוניאלי". בתחילת מארס הסתיים המו"מ בין ראשי הקולקטיב נגד העושק והניצול - אנשי איגודים מקצועיים, המצדדים בעצמאות האי, לבין ארגון המעסיקים ונציגי הממשל הצרפתי המרכזי. כאמור, הם השיגו את רוב רובן של מאה הנקודות שבמצע המאבק. הניצחון המוחץ תרם רבות לפתיחה מערכה נוספת באי ראוניון הרחוק ולהעמקת המערכה באי מרטיניק השכן.

בחיפה בונים שמאל ביחד

בחיפה נערך ב-9.3 כנס "בונים שמאל ביחד", אחרי שכנסים דומים נערכו בת"א ובירושלים. אולם תיאטרון אל-מידאן היה מלא, והדיון שיקף מגוון רחב של דעות בשמאל.

במהלך הכנס, אותו יזם סניף חיפה של חד"ש, נשאו דברים פעילי שמאל, רובם מחיפה: ח"כ לשעבר עסאם מח'ול; ח"כ דב חנין; ח"כ מוחמד ברכה; רכזת "אשה לאשה" (המרכז הפמיניסטי בחיפה) לשעבר חדווה אייל; דורון גושן מ"חוג חיפה" (קבוצה סוציאל-דמוקרטית בסניף חיפה של מפלגת העבודה); ד"ר יוסף ג'בארין, מרצה בפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב; ד"ר מרי תותרי, מרצה בחוג לסוציולוגיה באוניברסיטת חיפה; רכז השלוחה החיפאית של המכללה החברתית-כלכלית רפי קמחי (הפעיל גם בתנועה הירוקה-מימ"ד); הפעילה הפמיניסטית מנאל שלבי; עורך הדין אבי משולם; העיתונאים הישאם נפאע ורג'א זעאתרה; חבר הועד המנהל של מרכז מוסאווא ד"ר אנוואר ג'מאל; ובמאי התיאטרון סיני פתר.

בדבריו ציין ח"כ דב חנין, כי "השמאל צריך לבנות את עצמו מחדש סביב שלושה נושאים מרכזיים: תמיכה בשלום צודק והתנגדות למלחמות, שותפות יהודית-ערבית, ערכים סוציאליסטיים ותפיסה סביבתית-חברתית מתקדמת". ח"כ לשעבר עסאם מח'ול הדגיש את החשיבות שביצירת חיבורים בין מאבקים שונים, והוסיף: "העיקר הוא לחבר את הפאזל של המאבקים החברתיים, ולא להסתכל על כל חתיכת פאזל בנפרד".

עלו במסגרת הדיון שאלות מורכבות רבות בנוגע לעתיד השמאל: איך אפשר לבנות תנועה חברתית רחבה, שתתנגד לניאו-ליברליזם של נתניהו? איך אפשר להגיע למגזרים חדשים בחברה הישראלית, שאליהם השמאל טרם הגיע? אילו צעדים יש לעשות, כדי להגדיל את שיתוף הנשים בהנהגה הפוליטית של מפלגות השמאל? מהם העקרונות הבסיסיים, סביבם אפשר ליצור שיתוף פעולה בין ארגוני השמאל השונים? האם השמאל האנטי-ציוני והשמאל הציוני מסוגלים לשתף פעולה?

מיותר לציין, שאי אפשר לענות על שאלות כה רבות בכנס אחד. אך כפי שציינו רבים מהדוברים, הכנס הווה את תחילתו של דיאלוג, שחייב להימשך בשנים הקרובות, כדי שבאמת נוכל לבנות את מחנה השמאל בישראל.

מסקנה אופרטיבית אחת יצאה מהכנס הזה: השנה תתקיים בחיפה, לראשונה מזה שנים, הפגנת אחד במאי נגד הגזירות הכלכליות-חברתיות, שתצבע את העיר באדום. או, כפי שהגדיר זאת מח'ול, "חיפה האדומה תיאבק בזאב נתניהו".

אור שי

פועלי "עוף העמק" בכנסת בהזמנת ח"כ ברכה

ח"כ **מוחמד ברכה,** יו"ר חד"ש, הזמין את נציגות העובדים במפעל "עוף העמק" לדיון בוועדת הכספים של הכנסת שנקבע ל-16.3. הדיון, ביוזמתו של ח"כ ברכה, הוקדש לעתיד המפעל.

בשבוע שעבר פרצו העובדים למשרדי המפעל, כדי להתעמת עם חברי ההנהלה, אולם לדברי יו"ר הוועד, מוטי סער - "המנהלים ברחו לפני שבאנו. מצאנו רק פקידים חסרי יכולת השפעה. הם בכו איתנו". הפועלים ערכו מחאה יצירתית, שבמהלכה נטלו עופות מהמפעל ומכרו אותם בשוק תלפיות בחיפה. בפורים קיימו העובדים תענית פורים, שמהלכה ישבו על הרצפה וענדו סרטים שחורים.

פעילי מק"י וחד"ש ערכו ביקורי סולידריות אצל הפועלים המתבצרים. ח"כ **דב חנין ובנימין גונן** השתתפו בקבלת שבת, שערכו העובדים ב-13.3, ושוחחו ארוכות עם יו"ר הוועד, מוטי כן ביקרו במפעל משלחת של פעילי מק"י וחד"ש מחיפה ומשלחת של פעילות ופעילי הקבוצה הפמיניסטית בחד"ש והביעו תמיכה במאבק העובדים להצלת מקום עבודתם.

עובדי "עוף העמק" מתבצרים במפעל מאז ה-8 במרס, לאחר שההנהלה הכריזה על סגירת המפעל והפסקת העבודה. 200 עובדי המפעל לא קיבלו משכורות מאז חודש ינואר. על אף התעניינות של כמה גורמים ברכישת המפעל – טרם נחתמה עסקה שתוביל להצלתו.

ארגון עובדי חברת החשמל מתמיד בהתנגדותו לפיטורים המוניים

יו"ר ארגון עובדי חברת חשמל, דוד (מיקו) צרפתי, פרסם בשבוע שעבר מכתב לעובדים, בו כתב, כי "המנכ"ל איבד שליטה על ניהול החברה, והפרסומים האחרונים בתקשורת על כישלונותיו רק מוכחים זאת".

פנייתו של צרפתי לעובדים באה בתגובה למכתב ששלח המנכ"ל עמוס לסקר, בו האשים את ארגון העובדים בעיכוב מכוון של השינוי הארגוני, תוך ניהול מו"מ שלא בתום לב.

בין הנהלת חברת החשמל לארגון העובדים קיימת מחלוקת עקרונית לגבי יישום תוכנית "מצפן". העימות בנושא זה התחדש בינואר השנה, לאחר שבית הדין לעבודה הורה על הפסקת עיצומי העובדים. תוכנית "מצפן" כוללת פרישה ופיטורים של 2,000-2,500 עובדים (15% מכוח האדם הקבוע בחברה) בשלוש השנים הקרובות.

בלוד דורשים שוויון בחינוך

ועדי ההורים בבתי הספר הערביים בעיר לוד מתארגנים ודורשים שוויון בהקצאת משאבים. כך עולה מישיבה שנערכה בשבוע שעבר בסניף חד"ש בעיר בהשתתפות ח"כ דב חנין. בתום הפגישה סוכמה תוכנית פעולה הכוללת מערכה ציבורית למען החינוך הערבי בלוד, פעילות בכנסת, וכן פנייה לערכאות נגד העירייה ומשרד החינוך. בשיחה עם ח"כ חנין הביעו ההורים דאגה עמוקה ממצבה הקשה של החינוך הערבי בעיר – כולל מצבם הפיסי של בתי הספר.

חברי סניף רמלה של מק"י מתנגדים לאיחוד עירם עם לוד

חברי סניף המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) ברמלה מתנגדים לאיחוד המוצע של עירם עם לוד. כך עולה מישיבה שנערכה בשבוע שעבר בהשתתפות פעילי הסניף וח"כ דב חנין (חד"ש), שהבטיח תמיכתו במאבק נגד איחוד הערים. גם פעילי חד"ש ומק"י בלוד מתנגדים למהלך.

להתנגדות לאיחוד הכפוי בין רמלה ללוד נימוקים כלכליים, פוליטיים, חברתיים ואף היסטוריים. "אין שום סיבה שנמחק את עברון הערבי של שתי הערים" - שבו ואמרו הפעילים בלוד וברמלה. הפעילים חוששים, שהאיחוד הכפוי יתברר כניסיון של הממשלה לדרדר עוד יותר את מצבן, הקשה בלאו-הכי, של שתי הערים.

בחודש שעבר פרסם שר הפנים, מאיר שטרית, הודעה לפיה החליט סופית על איחוד הערים רמלה ולוד כרשות מוניציפאלית אחת, שבראשה יעמוד ראש עיריית רמלה, יואל לביא, הידוע בעמדותיו הגזעניות.

בצלם הישראלי ואל-חאק הפלסטיני זכו בפרס קידום זכויות האדם

ארגוני זכויות האדם בצלם ואל-חאק קיבלו את הפרס היוקרתי, שמעניק הארגון ההולנדי "חאוזן רסיסטנס 1945-1940", בטקס בעיר ולארדינחן בהולנד. הפרס מוענק מאז 1987 לאנשים או למוסדות, שהקדישו את עצמם למאבק למען הדמוקרטיה ולהתנגדות לרודנות, לאפליה ולגזענות.

בעכו יתקיים כנס למאבק בגזענות

כנס למאבק בגזענות 2009 יתקיים ב-21 במרס בתיאטרון אללאז (עכו העתיקה). הכנס מאורגן ביוזמת מרכז מוסאוא בשיתוף עם ארגונים הנאבקים בגזענות ומקדמים זכויות אדם. מטרות הכנס הן: לחזק את ידיהם של קורבנות הגזענות בעכו ולדון בכינון חזית רחבה למאבק בגזענות.

הכנות לכנס מרקס השלישי בת"א

כנס מרקס השלישי, שיתקיים בתל-אביב בימים 15-16 במאי, יוקדש למשבר הקפיטליסטי מפרספקטיבה שמאלית. המעוניינים ליטול חלק בסדנאות ובדיונים ישלחו תקצירים (עד 200 מילים) או הצעות לסדנאות יש לשלוח עד 17 באפריל לכתובת: Marx2009@hagada.org.il.

הקבוצה הפמיניסטית בחד"ש

תתכנס לדיון על מטרות הקבוצה ועל תוכניותיה
ביום ו', 20 במרס, בשעה 10.30,
באולם הגדה השמאלית, אחד העם 70, ת"א